

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

Bfv.II.1.091/2007/5.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2008. évi május hó 15. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A közúti veszélyeztetés büntette miatt folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítvány elbírálása során a Zalaegerszegi Városi Bíróság 7.B.406/2006/13. számú ítéletét és a Zala Megyei Bíróság Bf.301/2007/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

E végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

1/ A Zalaegerszegi Városi Bíróság 7.B.406/2006/13. számú - megismételt eljárásban hozott - ítéletében a terhelt bűnösségét közúti veszélyeztetés büntettében és könnyű testi sértés vétségében állapította meg. Ezért őt halmazati büntetésül 1 év börtönre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

A tényállás szerint a terhelt 2005. március 14-én a Huszár Hagyományőrző Egyesület parancsnokaként lovasrendezvényen vett részt, amely után a délutáni órákban két társával lovon, huszáregyenruhában a lovasklub telepére indult. Az úttesten haladva megpillantotta a vele évek óta haragos viszonyban lévő sértettet, aki élettársával és egy ismerősével beszélgetett a járdán. Amikor a terhelt meglátta haragosát, társaihoz fordult, megjegyezve, hogy

„Nincs nálatok a kardotok, pedig ezeket a mocskosokat szét kéne darabolni.” Továbbhaladva az útkereszteződésnél lovát megfordította, a járdára ugratott és a sértettek felé vágtázott. Ezt látva a három idős személy félreugrott. Egyikük a ház kapujához húzódott, a többiek a járda és az út közötti füves részén lévő tuják közé ugrottak.

Amikor a terhelt lovával a sértett mellé ért, a lovat megállította, lehajolt és ököllel fejbe vágta őt, mondván: „Ne pofázz, mert nagy baj lesz!”

A sértett élettársának térde a hirtelen mozdulat miatt megrándult, sérülése 8 napon belül gyógyult. Vörös Lajos a terhelt ütése folytán enyhe agyrázkódást, jobb halántéktáján és fülkagylóján pedig lágyrész zúzódást szenvedett el, amely ugyancsak 8 napon belül gyógyult. Joghatályos magánindítványt csak a sértett terjesztett elő.

Az ítélet jogi indokolása szerint a terhelt azzal a magatartásával, hogy felugratott a járdára, szándékosan megszegte a KRESZ 62.§ (1) bekezdésében foglalt rendelkezést, amely szerint az állatot szorosan az úttest szélén kell vezetni. A terhelt a járdán lóháton vágtatva közeledett a gyalogosok felé, s ezzel életüket, testi épségüket szándékosan közvetlen veszélynek tette ki. A gyalogosoknak félre kellett ugrani, hogy ezt a veszélyt elhárítsák. A sértett élettársa ennek következtében 8 napon belül gyógyuló sérüléseket is elszenvedett. A KRESZ előírásának szándékos megsértésével a terhelt bűnössége a szándékosan elkövetett közúti veszélyeztetés büntetében megállapítható volt.

A Zala Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 2007. szeptember 18-án jogerős Bf.301/2007/3. számú ítéletében az elsőfokú határozatot megváltoztatta; a terhelt börtönbüntetésének tartamát 8 hónapra, a próbaidő mértékét 2 évre mérsékelte. A másodfokú ítélet indokolásának jogi okfejtésében reflektált a védő fellebbezési érveire: utalt arra, hogy a közlekedési szabályokkal kapcsolatos előírások nem csupán az állatok terelésére, vagy a közlekedési eszközön történő állathajtásra, hanem ló esetén a lovaglásra is vonatkozik. A megyei bíróság mindemellett megállapította, hogy a KRESZ 62.§ (1) bekezdésében foglalt rendelkezés megszegése mellett a terhelt a KRESZ 3.§ c/ pontjában megfogalmazott általános szabályt is megsértette, mert közlekedése veszélyeztette a személyi- és vagyonbiztonságot. Utalt a KRESZ 1. függelékének a/ és b/ pontjában foglaltakra is, amely szerint a járda az út gyalogosok közlekedésére szolgáló része.

2/ A jogerős ítélet ellen a terhelt meghatalmazott védője útján terjesztett elő felülvizsgálati indítványt. Érvelésének lényege szerint nincs olyan konkrét közlekedési szabály, amelyet az

elbírált cselekmény kapcsán a terhelt megszegett volna, hiszen „a KRESZ 62.§ (1) bekezdése a lóháton lovagoló személyre (lovasra) nem vonatkozik. A lovasra mint a közlekedésben résztvevőre egyedi, konkrét közlekedési szabály a magyar jogban nincs.” A lovas ugyanis - a védő álláspontja szerint - nem tekinthető a KRESZ fogalomkörébe tartozó „állatot vezető vagy azt hajtó” személynek.

Mindemellett utal a felülvizsgálati indítvány arra is, hogy a KRESZ 62.§ (2) bekezdésének hatályos szövegét az 58/2007. (III.1.) Korm.r. 2007. április 1-jei hatállyal állapította meg, ezért ez a korábban elkövetett cselekményre nem alkalmazható. Minthogy mindebből adódóan nincs olyan közlekedési szabályszegés, amelynek megszegésével a terhelt a neki felrótt közlekedési bűncselekményt elkövette volna, őt a közúti veszélyeztetés büntette alól fel kell menteni.

A felülvizsgálati indítvány egyebekben a bizonyítás ellentmondásaival foglalkozik, s ebből arra a következtetésre jut, hogy a sértettek sérülése tekintetében a tényállás is megalapozatlan.

A Legfőbb Ügyészség a BF.91/2008. számú átiratában a védői okfejtést vitatva rögzíti, hogy a KRESZ 62.§-ában előírt rendelkezés valamennyi, az úton állatot hajtó, illetőleg vezető személyre kiterjed, a KRESZ 1. számú függelék III. pontja pedig rögzíti, hogy vezető az a személy, aki az úton járművet vezet, vagy állatot hajt. E fogalom-meghatározásból pedig vezetőnek minősül egy-egy állat irányítása is, ekként a KRESZ hatálya alá esik, ha a lovas a lovat a ló hátán ülve vezeti. Mindezek alapján a Legfőbb Ügyészség az ítéletben foglalt jogi állásponttal egyetértve az ítéletek hatályban tartását indítványozta.

A felülvizsgálati ügyben tartott nyilvános ülésen felszólaló terhelt az ítélet tényállását vitatta. Megalapozatlannak találta a szándékos veszélyeztetésre vonatkozó ténymegállapításokat és hangsúlyozta, hogy a sértetteket komolyabb sérelem nem érte.

3/ A Legfelsőbb Bíróság a védő jogi érveit alaptalannak találta.

A lóval történő közlekedés szabályaira vonatkozóan osztotta az alapügyben eljáró első- és másodfokú bíróság, továbbá a felülvizsgálati indítványra észrevételt tevő Legfőbb Ügyészség jogi álláspontját.

Nem lehet kétséges, hogy a ló csak akkor halad a lovas akarata szerint, ha annak irányítása alatt áll. Mindegy, hogy a lovas a ló irányítását mellette vagy mögötte haladva, avagy lovaglás közepette végzi. A lovas által irányított állat mozgásáért éppen ezért minden esetben a tényleges irányítást végző személy felelős. A közúti

közlekedést tekintve mindez az ítéletben helyesen felhívott KRESZ 62.§ (1) bekezdésében megjelölt szabályból adódik: ez a rendelkezés rótt tehát felelősséget a ló veszélyeztető mozgásáért a lovon közlekedő terheltre, vagyis megalapozta felelősségét azért a szándékos veszélyeztető magatartásért, amelyet a lóval való haladást szabályozó közlekedési előírás megszegésével valósított meg. (Csupán megjegyzi a Legfelsőbb Bíróság, hogy a védő által felhívott jogszabály-módosítás a KRESZ 62.§ (2) bekezdését érintette csupán.)

A terhelt érvelése, valamint a felülvizsgálati indítványnak a sértettek sérüléseivel összefüggő állításai a felülvizsgálati eljárásban nem voltak értékelhetők. A Be.423.§ (1) bekezdésében foglalt rendelkezés szerint ugyanis a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozat által megállapított tényállás irányadó, e rendkívüli jogorvoslati eljárásban tehát sem a bizonyítékok mérlegelésére, sem ennek nyomán eltérő tények megállapítására nincs lehetőség.

A Legfelsőbb Bíróság ezért a Be.426.§ (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati indítvánnyal támadott ítéleteket hatályukban fenntartotta.

A Be.418.§ (3) bekezdése értelmében minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, a Be.3.§ (4) bekezdése pedig kizárja a Legfelsőbb Bíróság határozata elleni jogorvoslat lehetőségét.

Budapest, 2008. május 15. napján

Dr. Katona Sándor s.k. a tanács elnöke, dr. Schäfer Annamária s.k.  
előadó bíró, dr. Csere Katalin s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő  
Bné